

Sygn. akt VI Gz 88/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Anna Walus – Rząsa

SR del. Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko E. Z.

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia skarżącego radcy prawnego M. R. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczego Sekcji ds. Upadłościowych i Naprawczych z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt V GU 72/15

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że, w miejsce kwoty „800 zł, powiększonej o należny podatek VAT” zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rzeszowie na rzecz radcy prawnego M. R. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) netto wraz z należnym podatkiem VAT od tej kwoty tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej świadczonej dla dłużniczki E. Z.,

II. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rzeszowie na rzecz radcy prawnego M. R. kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) netto wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Na wniosek dłużniczki E. Z. postanowieniem z dnia

15.09.2015 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych ustanowił pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego M. R. w toku postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Radca prawny złożyła wniosek w imieniu dłużniczki o ogłoszenie upadłości i na tej podstawie postanowieniem z dnia 9.12.2015 r. w/w Sąd ogłosił (...). Pełnomocnik ustanowiony z urzędu złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia w związku z w/w postanowieniem, oświadczając, że wynagrodzenie to nie zostało uiszczone ani w całości, ani w części. Postanowieniem z dnia 4.02.2016 r. Sąd Rejonowy przyznał rady prawnemu tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną na rzecz E. Z. kwotę w wysokości 800 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości. W uzasadnieniu tegoż postanowienia, powołując się na przepis art. 22³ ust. 1 ustawy

z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z § 14 pkt 1 ppkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu przyjął, iż stawka maksymalna w sprawach zakresu postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego wynosi 3.600 zł. Zdaniem Sądu niski stopień skomplikowania sprawy, liczba czasu do sporządzenia wniosku wraz z załącznikami uzasadniała przyznanie radcy prawnemu kwoty 800 zł z podatkiem VAT.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła radca prawny pełnomocnik z urzędu M. R.. Postanowieniu temu zarzuciła naruszenie przepisów art. 22³ ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz § 2 ust. 2 i 3, § 4 ust. 1 i § 10 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... w brzmieniu obowiązującym przed 1.01.2016 r., a to wobec treści § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Zarzucając Sądowi Rejonowemu bezpodstawne obniżenie stawki minimalnej dla określenia należnego wynagrodzenia wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyznanie wynagrodzenia w kwocie należnej 2.214 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz przyznanie pełnomocnikowi z urzędu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż do spraw wszczętych przed dniem 1.01.2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, a zatem skoro sprawa o ogłoszenie upadłości została wszczęta przed tą datą, zastosowanie znajduje stare rozporządzenia, które przewiduje stawkę minimalną za prowadzenie sprawy z zakresu postępowania upadłościowego w wysokości 1.800 zł. Przywołała Uchwałę Sądu Najwyższego I PZP 3/09 i wskazała, iż Sąd w ramach treści § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia nie jest uprawniony do obniżania stawki minimalnej wynagrodzenia, zwłaszcza, że Sąd Rejonowy nie wytknął pełnomocnikowi braku profesjonalizmu w wykonanych czynnościach. Zarzuciła też skarżącą, iż nakład pracy pełnomocnika z urzędu, szczegółowo uzasadniony w dalszej części zażalenia, nie dawał powodów sądowi do obniżenia tej stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (DZU z 2015 poz. 507) do spraw wszczętych i nie zakończonych przed dniem 1.01.2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, w tym wypadku jest to Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.08.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, które to rozporządzenie reguluje również zasady ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pełnomocnik ustanowiony z urzędu do sprawy w przedmiocie ogłoszenia upadłości wykonał powyższe czynności, w wyniku których Sąd ogłosił upadłość likwidacyjną dłużniczki. Uzasadniało to przyznanie radcy prawnemu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za powyższe czynności zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 5 cyt. rozporządzenia w wysokości 1.800 zł netto, a na podstawie § 2.3 tegoż rozporządzenia opłatę tę Sąd podwyższa o stawkę podatku VAT od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Rację należy przyznać również skarżącej w zakresie, iż Sąd w ramach oceny nakładu pracy pełnomocnika ustanowionego z urzędu nie jest uprawniony do obniżania temuż pełnomocnikowi stawki minimalnej za świadczoną pomoc prawną. Przepis § 2.2 cyt. Rozporządzenia wyraźnie wskazuje na stawki minimalne, zaś biorąc za podstawę rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany nakład pracy pełnomocnika Sąd może ustalić maksymalnie sześciokrotność tej stawki minimalnej.

Z tych względów postanowienie Sądu Rejonowego zostało zmienione na podstawie art. 386 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podstawie art. 108 kpc w związku z § 2.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w związku z § 12.2 pkt 1: 25% stawki minimalnej w przypadku pełnomocnika prowadzącego sprawę w I instancji.